בס"ד

טוב להודות לה' ~ טוב ה' לכל

בטחון שבועי

מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת **נובהרדוק**
מהגה"צ **רבי יהודה מאנדל שליט"א** מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת וישלח תשפ"ז

החשיבות הגדולה של התעלמות מקשיים

וישלח יעקב מלאכים. עי' מדרש רבה (ע"ה ג') שחז"ל הביא על יעקב אבינו הפסוק - מחזיק באזני כלב, ומשלו ללסטים שהיה ישן בדרך, בא אחד והעיר אותו וא"ל שיש כאן סכנות! קם אותו לסטים והתחיל להכותו! אמר לו הקב"ה ליעקב, לדרכו היה מהלך [שכבר נח רוגזיה, שהרי אמו שלחה אחריו, שנ' עד שוב אף אחיך ממך וגו' ובשלחו אליו היה מעורר השנאה. מתנות כהונה] ואתה משלח אצלו וכו'. ע"ש במדרש.

חז"ל מעירים שיש כאן נקודה שאנו צריכים ללמוד לחיים שלנו. הרבה פעמים האדם אינו יודע שהוא מביא על עצמו את הקשיים!! תמשיך בחייך ואל תדאג מדבר שאינך רואה לפניך. יתכן שאתה מעורר את הכלב הישן ואת הלסטים!

הבאר הראשון של עבדי יצחק שרבו עליה הפלשתים נקרא עסק "כי התעסקו עמו". יתכן שאפשר לפרש שהתורה מרמזת שהכל התחיל מזה-שהם עשו "עסק" מדבר שלא שייך להם. (באמת עסק מלשון ערעור כדפרש"י אבל מונח פה השורש של הערעור - שהוא ענין עסק). כמה חשוב שיהודי לא יעשה "עסק" משום דבר שלילי. תמיד לעשות חשבון הנפש ולחזור בתשובה כפי יכולתו, ואז להתעלם ולהמשיך, ולבטוח בד' שהכל יהיה בסדר (כמובן, בודאי לא מדובר בדבר שאתה צריך להשתדל בו, אלא בדברים שאין לך מה להשתדל). לדוגמא: אמרת משהו למישהו ואתה מתחרט על מה שאמרת. לפעמים אפשר וצריך לבקש סליחה ולגמור - אבל לפעמים מרגישים שעדיין א"א, או שא"צ, ואתה אוכל את לבך יום ולילה, וחושב מה הוא חושב עלי וכו' וכו'. דע לך: כמה שאתה עושה מזה עסק, זה יהיה עסק.

הגיע אלי אביו של ילד חצוף, וכמעט כל ליל שבת בסעודה, האבא אמר איזה משהו לא טוב, ועי"ז הרגיש הרבה מתח friction)) עם הילד. אמרתי לו לא לעשות מזה 'עסק', אלא לבטוח בד' שהכל יהיה טוב. הוא סיפר לי אח"כ, שכל פעם שהלך לישון **רגוע ובלי דאגה** היום הבא היה נפלא! הילד גדל למצויין ובעל דרך ארץ גדול עם מדות נפלאות! הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל פעם אמר למישהו - **"אם אתה עושה מזה כלום אז זה יהיה כלום!"**

לבן "איש המשפחה" אומר: ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי – תבדוק שאינך דומה לו אפילו קצת!

לבן הוא כולו 'ביזנס' (business). הוא השתמש באנשים רק לתועלת שלו, בפרט כשנישק אותם כאילו הוא כל כך אוהב את המשפחה שלו! כשהוא פגש בפעם הראשונה את יעקב, הוא חיבק אותו ונישק אותו כדי לבדוק אם אולי יש לו יהלומים בפיו! הבנות שלו הרגישו ממש

הכבוד הקדוש וגלות אדום

כשאתה אוהב להיות צודק, אז זה בגלל שהכבוד ה"קדוש" שלך בסכנה. לימוד הרבה מוסר על בטחון ושער הכניעה יכולים לשנות מהלך מחשבותיך, ובסוף זה יעשה לך חיים יותר קלים וטובים. יתכן שתצטרך לחזור על זה ולשנן עניינים אלה יום אחר יום להרבה זמן, אבל בסוף זה נכנס למוח וללב.

אנחנו מושפעים מהמהלך המחשבה של גלות אדום, ולא תמיד על ידי שגומרים את הש"ס או מתעסקים בחסד, נפטרים מדעות אלה "האיך אתה מוכן לשתוק על דבר פלוני"??!! לצערינו, משפטים מעין אלו, שורשם מעשיו, אבל הם נכנסו אלינו, ונחשבים כהגונים ובסדר.

ספרי מוסר, יכולים להפוך אותך להיות בן עולם הבא - היינו שאתה מבין שבעולם הזה, כל רע הוא באמת טוב. אתה מתרגל להבין שמה שנראה רע, באמת נשלח מאביך שבשמים לטובתך, ומפי עליון לא תצא הרעות, וכל מאי דעביד רחמנא לטב עביד כשאתה לומד לחשוב ולהרגיש כך, אתה ניצול מצרות יותר גדולות בעוה"ז, ובעוה"ב!!

כשאתה מכניע את עצמך לקבל מה שנראה רע, כדבר הכי טוב שיכול להיות בשבילך (גם כשזה הגיע מחברך...) **אז אתה מחזק את ה"שריר"(muscle) של האמונה ובטחון שלך בהשי"ת, והוא ית' יראה**

המשך >>>

לע"נ מרת חוה בת ר' פינחס ע"ה

כמו שבויים שהוא מוכר אותם בעבור עבודה של שבע שנים! אבל הוא בעצמו חשב שהוא האיש שדואג מאוד למשפחה שלו - עד כדי שהוא מתלונן ליעקב - ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי!

מה התורה הקדושה באה ללמדנו עם תיאורי וסיפורי הדמות המוזר והמצחיק של הרמאי הזה - לבן? יתכן שאנחנו חייבים לבדוק אם אין גם אצלנו פעולות שהם כולם 'זיך' (עצמי), ואפס נתינה אמיתית, ולא להידמות אליו אפילו קצת במעשים שלנו עם משפחתנו.

שמעתי על אלמנה אחת שהיה לה בן יחיד, ולא רצתה לתת לו ללכת ללמוד בישיבה רחוקה, איפה שהוא היה יכול להתעלות ולהיות תלמיד חכם, כיון שחשבה שהוא צריך להיות קרוב אליה. בודאי שאסור לדון אלמנה מסכנה ויתכן שהיא היתה בסדר גמור, אבל סוף הסיפור היה שהבחור המוכשר הזה, שעתיד לגדולות, ירד מאוד, וסבל כל ימיו כיון שנשלל ממנו האפשרות לגדול.

אהבת הילד או אהבת עצמך???

לא תמיד האהבה שאתה חושב אולי שאתה נותן לילד שלך היא בהכרח הדבר הנכון עבורו. כשאתה אוהב לנשק את הילד שלך, שהוא לא בדיוק נהנה כש'אוכלים' אותו, אז אתה פועל עבור עצמך ולא עבורו. אח"כ, כשהוא נהיה גדול יותר, האבא או האמא מתלוננים ח"ו, "השקעתי בו כל כך אהבה, מדוע הוא אינו מחזיר לי אהבה?!" והתשובה ברורה: לא השקעת בו אהבה, השקעת בעצמך!

כשאתה לא מרוצה עם בנך משום שאינו המתמיד הגדול שהיית מצפה ממנו [והרבה פעמים זה לא בשליטתו], אז אתה מקלקל אותו, כי אתה גורם לו להרגיש 'לא יוצלח'. **ורק בגלל תאוות הכבוד שלך, שאתה רוצה משפחה חשובה, שתוכל להתפאר איתה לפני החברים והאחים שלך, ולתת להוריך גאוה בנכדיהם, אתה הורס במו ידיך את הפקדונות שהשי"ת הפקיד בידיך כדי שתגדל אותם!**

תיקון המידות בתוך הבית!

אתה בוכה ומתלונן עם הרגשת צדקות, 'תורה מה תהא עליה?', ואם עוד יש לך בושה מההנהגות החיצוניות של הבן, אז אתה מרגיש שאתה מתלונן בצדק, ואתה חושב שכל טענותיך הם לשם שמים. אבל אתה לא תופס, שבאמת אתה יותר קרוב ל'לבן', כי באמת המקור לכל טענותיך הוא רק הרדיפה הטיפשית של תאוות הכבוד! הטענות והתלונות האלה יכולים אף לקצר חיים ח"ו, לעומת בעלי המוסר האמיתיים, שיש להם חיים טובים ומאושרים. הם יודעים לבדוק את המקור של כל טענה ותלונה, ואם מקורו לא טהור, אז הם לומדים מוסר נגד תאוות הכבוד, עד שמצליחים להתגבר על התאוה, ולכלכל דבריהם במאזניים האמיתיים, הנקיות ממידות רעות.

הם למדו מוסר כסדר כדי לגדול בסבלנות, בבטחון, בהערכה עצמית ובשמחה וכו'. אצלם, אותו שותף או ילד או אשה, שרוב העולם מתלוננים עליהם כל ימיהם, הם נהנים מהם ואומרים: זה מה שעזר לי בחיי לגדול בכל כך הרבה מידות טובות!! בנובהרדוק, המשפחה היה מקום מספר 1 להתעלות במידות, בפרט במידת הכעס! לא לחיות בדמיונות שאתה מתכוון לטובתם, בעוד שאתה באמת הורס אותם ח"ו, ומאידך גיסא לפעמים דווקא במשפחה אתה צריך לגדול באמיצות, לא לתת להם לדרוס אותך!!

לסבול או לא לסבול? – תלוי בך!!!!

סיפורים אמיתיים: 2 נשים שהתגרשו והתחתנו שוב, ושניהם, הבעל הקודם מציק להם בכל דרך אפשרית. אחת בוכה כל היום ואינה מתקדמת עם הבעל החדש וחייה החדשים. היא אינה פנויה לבעלה החדש, כי הבעל הקודם עושה כל מיני דברים להפריע לה, והוא אוהב כ"כ לראותה סובלת רח"ל. השנייה לעומתה, למדה איך להתעלם מדברים שבין כך אין לה דרך לשנות, והיא אינה מתייחסת למעשי הבעל הקודם. היא למדה להיות חזקה, ולא לאכול את ליבה על דברים שבין כל אינם בשליטתה. היא מרוויחה חיים טובים עם גידול משפחתה החדשה לתפארת!! הכל תלוי בתיקון המידות, שהוא בעצם - בריאות הנפש!

אשתו של אברך מיוחד, ירדה מהדרך, ולקחה איתה את הילדים רח"ל. בעלה התחתן שוב, בנה משפחה חדשה, ונהנה מאשה וילדים נפלאים, ומתעלם לגמרי מכל מה שקשור למשפחה הקודמת [כל שבין כך אין בידו לשנות את מצבם]. הוא חי חיים מאושרים, בריאים וטובים! (ובסוף, גם האשה הראשונה התחילה להשתפר קצת).

אני מכיר אברך, שאשתו כסדר עושה לו דברים נגד רוחו. הוא היה יכול להיות בבית דין לגירושין מזמן, אבל המוסר שלו הציל אותו. הוא עם טבע רגוע, שאינו אוהב לדבר כל כך, אבל היא ההיפך הגמור - רוצה לדעת הכל על כולם. היא אינה גומרת לשאול אותו שאלות על החיים שלו. היא גם לא מפסיקה לייעץ לו, עם בלי סוף ביקורת. הרבה מהסבל שלו הוא היה יכול להוריד, אם הוא היה עונה לה כיד ד' הטובה עליו, אבל הוא אוהב שבירת המידות, ובזכות זה, הם חיים טוב ביחד.

לך כמה טוב הדברים באמת.

הסיבה העיקרית שהגעת לעולם הוא בשביל לתקן מדותיך! לא בשביל להיות תמיד צודק! [ספרים מומלצים: חובות הלבבות, מסילת ישרים, ולענוים יתן חן, כצאת השמש בגבורתו].

הסבא מנובהרדוק אמר: יש אנשים שעושים 'כנגדו' מה'עזר', ויש חכמים שיודעים לעשות מה'כנגדו' - עזר'! יש אנשים שאינם חעריכים, ואפילו לא רואים את הצד החיובי של נשותיהם, והם מאבדים אשה טובה בגלל שאינם מוכנים לעבוד על מידותיהם. אבל החכם נהנה מהעבודה שעובד על שבירת מידותיו, וממשיך כסדר לגדול, ונהנה עוד יותר!

כל הסבל של האנשים הוא רק משום שאינם מוכנים לקבל את מצבם, ומתנגדים אליה בליבם. בעל הבטחון, שיודע שהכל מן השמים לטובה, ומתגבר על מידותיו, ומקבל את מצבו באמונה ובשמחה, הוא אינו סובל מהמצב, אלא סובל **את** המצב, וממשיך הלאה בתפקידו בחייו בשמחה!!

ויותר יעקב לבדו

המשגיח רבי ירוחם ממיר זצ"ל מביא מדרש שממשיל את יעקב להשי"ת, שנאמר בו ונשגב ד' **לבדו**, ונאמר ביעקב ויותר יעקב **לבדו**. הכוונה היא, שהקב"ה כביכול מתייחס מאוד לכל הברואים, אבל בכל זאת הוא נשאר '**לבדו**', ואחרי ככלות הכל, **לבדו** ימלוך נורא. לפי"ז אפשר לפרש שדווקא בפרשת וישלח, שאנו רואים כמה יעקב אבינו מעורב עם משפחתו ומגן עליהם, התורה מדגישה לנו, בל נחשוב ח"ו שיעקב אבינו איבד אף לרגע את מציאותו עם עצמו - **לבדו**, הוא תמיד נשאר בעולמו הפרטי עם השי"ת.

יש כל כך הרבה שכשבונים משפחה, הם נהיים 'עבדים' לאשה ולילדים, או יש שנהיים עבדים לחבריהם, ומאבדים את החיים הפרטיים והאמיתיים שלהם. האדם באמת חייב להתמסר למשפחתו בכל כוחותיו לכל מה שהם צריכים, אבל חייב תמיד גם לשמור על ה'לבדו' שלו. הדבר הזה - רבים חללים הפילה, ואף אנשים עם יראת שמים גדולה יכולים ליפול במכשול הזה. **ויש לומר שדווקא עם הכח הזה של לבדו יעקב אבינו ניצח את שרו של עשיו!**

בכל המצבים

"הוא לא אותו אדם מאז שהבן שלו נפטר, או שהוא ירד מהדרך ח"ו, או שאיבד את מקום עבודתו וכו'. היו הרבה נובהרדוקער'ס שאיבדו את הכל במלחמה, אבל הם יצאו משם עם גב זקוף, כאילו לא קרה להם כלום. משפחתו של הצדיק רבי חיים הלפרן זצ"ל מנובהרדוק, סיפרו לי איך שהוא היה מסור לאשתו ולילדיו, וידע את כל הפרטים וה"משוגעת'ן" שלהם, וכל פרטי הנכדים, כולל שמות, ואפילו היצירות שהם עשו. **אבל בכל זאת הוא עצמו היה חי בעולם אחר לגמרי, ולא היה משועבד כלל לדברים האלה! בעולם אחר של מוסר בהתפעלות, שהחזיק אותו רחוק מאוד מכל הקטנות של העולם הזה ושום דבר לא היה יכול להפריע לו ממנוחת נפשו.** הוא זכה עי"ז למדרגות גבוהות, ואף 'חשדו' בו לפעמים שהיה לו רוח הקודש.

כשכל המחשבות שלך וכל הדיבורים שלך הם סביב הבית שלך והמשפחה שלך והפרנסה שלך, אז אינך יכול להתנתק מהעוה"ז, ואדרבה, אתה נהיה יותר ויותר מחובר לכל העניינים ההם. ואז בקלות אתה שוכח מהעניינים שהם באמת חשובים כמו הקנאה התאוה והכבוד. אבל אם יש לך 1,2 או 3 חברים ששואלים אותך, ואפילו מנדנדים לך - "מה שלום המידות שלך?", אז לאחר תקופה, המידות נהיים אצלך הדבר החשוב בחייך, ואתה מתעלה בהכל!

בנובהרדוק שבבורו פארק [ביהמ"ד 'בית יוסף' - ע"ש הסבא - כמו כל ישיבות נובהרדוק], היה להם וועד שהשפיע מאוד חזק על החיים שלהם בבית. אחד מהקבלות הבולטות שלהם היתה: **אפס כעס בבית!!!** הם היו מחזקים זה את זה כסדר, ומייעצים אחד לשני איך להמשיך לגדול - והם גדלו מאוד!! על כמה מהם היה ידוע שיש להם רוח הקודש ועל אחד מהם שמעתי גם שזכה לגילוי אליהו! כשעיקר עבודתך הוא על תיקון המידות, אז זה עוזר לך בכל התחומים , כי כשעיקר עסקך הוא תשובה ועבודת השם, אז אתה פורח ומתעלה גם בתורה ובשאר חלקי עבודת השם.

יעקב לבדו

יעקב היה רחוק מאוד מהעולם הזה, והוא נלחם עם שרו של עשיו, שמסמל השתדלות, וקשר לעוה"ז. יעקב התגבר על שרו של עשיו, והיינו שביטל אצלו לגמרי כל זיק של קשר לגשמיות. זה לא פלא שהוא רצה דווקא את רחל שכנראה ראה עליה שהיא גם כן מתנהגת עם ביטול לעולם הזה. וזה שהיא היתה מוכנה לוותר על הזכות להיות אשתו של יעקב רק כדי לא לבייש את אחותה, מוכיח כמה היא היתה במדרגה גבוהה. אצלה מה שהיה חשוב בחיים לא היה מה שלום הילדים ומה עם הפרנסה ודאגות על הכבוד מאנשים; לא אצלה מה שחשוב היה רק תיקון המידות.

כשנשים הולכות לקבר רחל לבכות על כל הצרות רח"ל, אם זה בשידוכים או בפרנסה, שלום בית וזרע של קיימא, אז הן חייבות לזכור שגדלותה של רחל היתה בזה שהיא ביטלה את כל רצונותיה בשביל רצון השי"ת, על אף שהיא ג"כ סבלה בחלק מהדברים הנ"ל. כשיזכרו את מסירות נפשה של רחל, אז ממילא כבר ירד חצי מהלחץ! שיבינו שההתגברות להיות מעל המצב והקשיים, לתקן את המידות, ולעבוד על בטחון; להיות כמו רחל, זה ישחרר חלק גדול מהקושי!

אולי הם אפילו יזכו להיות משהו מעין רחל אמנו, לפי הדור שלנו, ואנשים ירוצו אליהם לקבל ברכות! כשהולכים לקבר רחל צריכים לחשוב אם העיקר זה לקבל מה שמבקשים, או לזכות ליהפך לרחל אמנו קטנה! בודאי בראש מעיניך יש את הבקשה, שבדרך כלל היא בעיקר רוחנית, וזכותך לבקש! אבל דע לך שבעולם הבא, הרבה יותר חשוב מי שזוכה בעצמו להיות כרחל. עולם הבא הוא לנצח, ועולם הזה הוא זמן קצר; ועוד, אלה שזוכים להפקיר את העוה"ז בשביל העוה"ב, הרבה פעמים זוכים גם לעוה"ז טוב!

העיקר – המאבק!

ויאבק איש עמו, אומרים חז"ל שזה שרו של עשיו. ויאבק זה מלחמה, אבל רש"י מביא שהוא גם לשון אבק; האבק של המריבה הגיע עד כסא הכבוד. הטבע הוא שהאדם אינו רוצה מאבקים, הוא אוהב את החיים הקלים והחלקים. אבל הנובהרדוקער כבר למד להעריך את הנסיונות, והוא באמת אוהב אותם! הם ממלאים אותו עם חיות וסיפוק מעבודת השם שלו. הוא יודע שזהו עיקר החיים, ושבלי זה הוא כמת. הם אפילו מוסיפים לו כח שבלי זה לא היה לו! המאבק שייך לאבק, אולי כי רוב אנשים אינם מבינים את החשיבות של המאבק, ומחשיבים אותו כאבק, אבל באמת האבק הזה הוא מה שמביא את האדם לכסא הכבוד!

דוקא האדם שיש לו את הנסיון ה'לא רצוי', הוא המנצח האמיתי, והנסיון השפל, עם כל הצער שהוא מביא, ואפילו לפעמים גם עם העבירות שהוא מביא (לא שיש ח"ו היתר לעבור עבירות, אלא שבכללות, שווה לאדם הנסיון גם אם הוא נכשל בחלק ח"ו), הוא באמת עד השמים, ושווה לאדם יותר מהכל! יעקב אבינו, שהיה בחיר שבאבות, הוא היה טעון עם הכי הרבה נסיונות. מיד בשעת לידתו הוא אחז בעקב עשיו. העקב הוא מה שדורך על האבק, ואפשר לומר שיש כאן רמז שיעקב אבינו נולד בשביל נסיונות. לכן הוא גם היה ביחד עם עשיו ברחמה של רבקה, **להראות שתמצית חייו הוא להתמודד עם היצר הרע!**

דור עיקבתא דמשיחא

אפילו התנאים העריכו את אנשי דורנו, שיזכו לעמוד בנסיונות של לפני הגאולה. **עיקבתא - העקב!** העקב והסוף של הגלות, הוא העמידה של העקב על אבק הנסיונות! לכן, אם יש לך נסיונות אל תרגיש מזה לא טוב! אתה יעקב, ולא עשיו שהוא 'עשוי' ואין לו אפשרות להתעלות. יעקב אבינו נקרא בחומש בעיקר בשם זה, ולא ישראל, שמסמל את הנצחון שלו. הטעם לכך יש לומר, כי באמת חלקי חייו של יעקב של העמידה בקשיים, הם עדיין לפנינו בחומש, ועוד, שהם אלה שחבבו אותו על השי"ת הרבה יותר מאשר החלקים של הנצחונות! הם באמת עיקר חיי האדם!

אלה שממשיכים תמיד ללמוד מוסר, לומדים איך **ליהנות** מהנסיונות, והם היחידים שאינם 'שכורים' כמו רוב העולם שחייבים לקבל מה שהם רוצים, אפילו אם זה ברוחניות!

פניני בטחון

*בטחון מקרב אותך להשי"ת, ונקרא גם "תקוה" וזה מטהר כמו "מקוה". (כמש"כ "מקוה ישראל ד'" והפשט הוא - מלשון תקוה ולכן מושיעו בעת צרה. ורבי עקיבא דרשו מלשון מקוה טהרה).

*הזכות של עצם הלימוד בספרי בטחון מעכב צרות ומביא כל מיני ישועות.

*גם אם לא הרגשת שינוי לאחר לימוד על בטחון, תקבל הרבה שכר על עצם הלימוד וההשתדלות להתחזק.

ואדרבה כיון שאינו מרגיש תוצאות, הרי הלימוד יותר קשה בשבילו, והוא בכלל מאמר חז"ל פעם א' בצער ממאה שלא בצער.

במשך הזמן יקל עליו לבטוח והקשיים ייעלמו.

*אנשים חושבים שבטחון הוא עצה טובה להיות במנוחה. אבל באמת הוא מצוה וחיוב מס' 1 לכל יהודי. והוא הבסיס לכל עבודת ד' באמת. **אללעס איז אין קאפ** (הכל תלוי בראש שלך!)

כך אמרו בנובהרדוק. אני הכרתי בעלי בטחון שביטלו בראשם הזמנות לבית המשפט (courtcases), ואפילו מחלות. הכל תלוי איך אתה מסתכל. אם תבטח בד' שהכל יתבטל, כך אכן יהיה! **זהירות!** יש יצה"ר מיוחד לעשות עסק מדברים שא"צ, כדי לגרום קשיים גדולים ח"ו. החכם מבטל וצוחק אף על דברים גדולים. ואז הרבה פעמים הם נעלמים! **נ.ב. במקום לעשות עסק מכל מיני דברים, תעשה עסק מהתורה הקדושה - ורק זה יעסיק אותך! לעסוק - בדברי תורה!**

יעקב אבינו אמר **'יש לי כל'**, ופי' רבי ש"ר הירש זצ"ל - כי הוא לא חיפש מה שלא היה לו! והוא מצא את אושרו בכל המצבים הקשים שעבר! יום אחד ישאלו אותך - האם היית מרוצה ושמח, ביום שהלימוד היה לך קשה, או כשהיה לך קשיים בכעס, שמירת עיניים, או קשיי פרנסה. בשמים מסתכלים עליך במיוחד במצבים הירודים, לראות אם תעבוד קצת פחות להתייאש, ו"להחזיק מעצמך" כשהיצה"ר מנסה להוכיח כמה אתה אפס!

התורה מאריכה כ"כ בנסיונות של אבותינו הקדושים, כי זהו עיקר הצלחתם בחייהם! עמידות במצבם הקשה! הרב הירש מסביר שיעקב אבינו יש לו כל, "כי הוא רוצה לעשות יותר ממה שהוא רוצה **שיהיה** לו!" בנובהרדוק שאלה מס' 1 - איך אתה פועל בענין הקושי שלך! **זה מביא את כל האושר!!** עוד כתב - **צמח ושמח** דומים, כי ע"י הצמיחה בנסיונות אתה מגיע לשמחה אמיתית ופנימית!!

פנימיות

כל פעם שאתה נותן צדקה בסתר, או שאתה מתפלל על חבירך מבלי להגיד לו, או שאתה לומד תורה במקום שאיש אינו יודע מזה, אז אתה בודאי מתקרב להיות כיעקב אבינו - פנימי.

פעם, בחתונה בניו יורק פגשתי יהודי שאינו שומר תו"מ, והוא סיפר לי שהוא מרגיש את החילוק בין החתונות שלהם ובין שלנו: אצלם הכל הצגה גדולה (שפיל) וחיצוני, אצלנו הכל אמיתי!

מפיצים בטחון לכל יהודי - בכל העולם - מכל הלב
אנחנו רוצים להגדיל את התפוצה ואנחנו מתמודדים עם הקיים עזרו לנו להפיץ את האור! ניתן לתרום בנדרים פלוס ע"ש "עוצמה של קשר" במדור "ביטחון שבועי" בנק מרכנתיל סניף 725 מס' חשבון 44346 ולציין עבור 'בטחון שבועי' וכן אצל יצחק יהודה לב ארי בטל' 0504121613

להארות והערות:
050-4154557,
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ **יהודה מנדל** שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587
שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג
ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

סמודיו שלימות 0504-128918